

Statistik belyser Stigningen i Byggeomkostningerne i Aarene fra 1912—13 til 1920—21; Byggeriet i 1921—22 er ikke med, idet det ikke er saa langt fremme, at man har kunnet bearbejde det. Statistikken er udarbejdet paa Basis af en meget lille Enhed, nemlig 1 m² Etageareal, for at faa det saa nøjagtigt som muligt og udarbejdet henholdsvis for høj Bebyggelse, hvortil hører 3 Etager og derover, og lav Bebyggelse, ligesom man har skelnet mellem København og Provinserne. For Københavns Vedkommende kunde 1 m² Etageareal bygges for gennemsnitlig i 1912—13 75 Kr., i 1913—14 80 Kr., i 1914—15 80 Kr., og i 1915—16 80 Kr. Saa stiger det i 1916—17 til 100 Kr., i 1917—18 til 130 Kr., i 1918—19 til 165 Kr., i 1919—20 til 225 Kr. og i 20—21 til 240 Kr. Naar man trækker de Tilskud, som gennemsnitlig er givet, fra, faar man et Tal, som er det Tal, disse Bygninger staaer de paagældende i i Dag, og det er i 1912—13 75 Kr., i 1913—14 80 Kr., i 1914—15 80 Kr., i 1915—16 80 Kr., i 1916—17 100 Kr. og i 1917—18 130 Kr., altsaa alle disse Byggeforetagender har ingen Tilskud faaet. Saa begynder i 1918—19 Tilskuddene at virke, og da er de 165 Kr. bragt ned til 135 Kr., i 1919—20 er de 225 Kr. bragt ned til 155 Kr., og i 1920—21 er de 240 Kr. bragt ned til 160 Kr. Man vil altsaa se, en Stigning fra før Krigen fra 75 Kr. til 160 Kr. Det viser sig altsaa, at Tilskuddets Størrelse slet ikke har holdt Skridt med den almindelige Prisstigning. Et tilsvarende Forhold — hvad jeg dog ikke skal komme nøjere ind paa — gør sig gældende i Provinserne for den høje Bebyggelse. Men Hensyn til den lave Bebyggelse stiller Forholdet sig endnu langt værre, men hele dette Materiale vil blive nærmere bearbejdet og indsendt til Ministeriet. Derfor skal jeg ikke gaa altfor stærkt i Enkelt-heder, men blot understrege en Stigning af Byggeomkostningerne fra 75 Kr. før Krigen til 160 Kr. i 1920—21.

Det vil man kunne forstaa er ikke holdbart. Jeg gaar ud fra — og jeg maa have nogen Grund til at gaa ud fra —, at hvis vi regner med en Prisstigning paa Byggeriet fra 75 Kr., som Prisen var før Krigen i et nyt Hus, med 50 pCt., vil man ikke kunne forsvare at gaa højere, og hvis vi sætter dette Tal af til f. Eks. 115, altsaa sætter 115 Kr. i Stedet for 75 pr. Kvadratmeter Etageareal, vil det være nødvendigt, at det offentlige paa den ene eller den anden Maade dækker Forskellen fra 115 Kr. opad op gennem Aarene. Dette Tal 115 Kr. som Standardpris er jo et Tal, som ligger

betydeligt over, hvad Huslejen er steget fra før Krigen til i Dag, og at bruge et højere Tal end 115 mener jeg ikke er rigtigt. Hvor Tallet i Fremtiden vil fæstne sig, er jo umuligt at sige i Øjeblikket, 115 er det højeste Tal, man kan tænke sig, og derfor maa alle disse dyre Bygninger bringes ned til dette Tal. Hvis Prisniveauet fæstnede sig ved et Tal over 115 Kr., vilde det være ensbetydende med, at Lejen i alle de gamle Ejendomme vilde stige op i Nærheden af dette Tal, og hvis de 160 Kr., som er det, Bygningerne staaer de byggende i i Dag, skulde være det gældende Tal, saa skulde Lejen i København yderligere forhøjes med en meget betydelig Del, som kapitaliseret vilde blive en Forøring til de private Grundejere paa 500—600 Mill. Kr. Jeg tror derfor, at det er rigtigt, at vi holder os for de nye Bygningers Vedkommende omkring 50 pCt. over Niveauet fra 1914, og det Tal er da ogsaa det, som vi har haft vor Opmærksomhed henvendt paa.

Nu vil man spørge, hvad det vil koste det offentlige at bringe samtlige de Ejendomme, som er bygget i denne Periode, ned til denne Pris. Det er jo ret nærliggende at spørge om dette, og derfor omfatter vor Statistik ogsaa alt, hvad man har ønsket at fremkomme med paa dette Omraade. Det viser sig, at Byggeriet i Perioden fra 1917—18 til 1920—21 for Hovedstadens Vedkommende andrager følgende Antal Lejligheder: i 1917—18 2 258, i 1918—19 1 925, i 1919—20 2 859, i 1920—21 5 748, i alt 12 790 Lejligheder, hvoraf Byggeforeningerne har bygget 5 374. For Provinsens Vedkommende er Tallene følgende: i 1918—19 3 503, i 1919—20 2 662, i 1920—21 1 987, i alt 8 151 Lejligheder, hvoraf Byggeforeningerne har bygget 2 941. Det samlede Byggeri i hele denne Periode omfatter 20 941 Lejligheder, hvoraf Byggeforeningerne har bygget stærkt op imod Halvdelen, nemlig 8 315. Nu er det vor Formening, at hele dette Byggeri bør nedbringes til det nævnte Niveau, 115 Kr., uanset hvem det er, der har bygget. Man har foretaget en saa nøjagtig Beregning, som man har kunnet, for at faa Etage-metertallet, og Forholdet er da det, at Bygningernes Lejlighedsareal andrager for Hovedstadens Vedkommende 737 320 Kvadratmeter, for Provinsens Vedkommende 592 480, i alt 1 329 800 Kvadratmeter. Naar man har disse Tal for sig, er det let at udregne, hvad det vil koste at nedbringe dette Byggeri til det nævnte Niveau, 115 Kr. Dertil skulde der bruges i alt ca. 39 Mill. Kr., et Tal, som absolut ikke er afskrækkende for